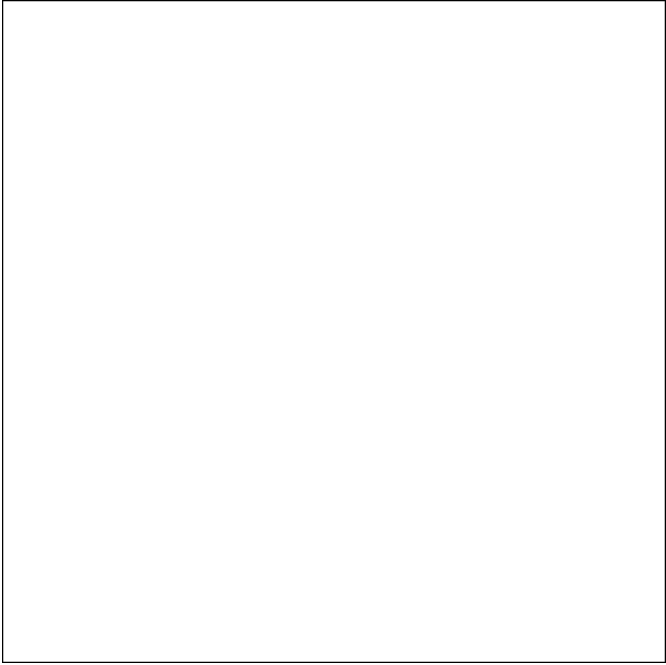

Donkie-Kind

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Fanie Viljoen, Helena Vilonel

|| 3

 Afrikaans

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Donkie-Kind

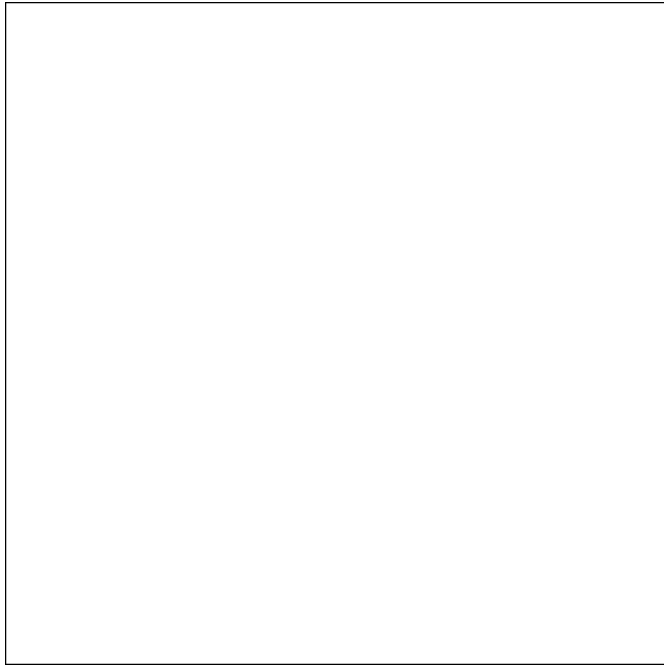
 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Fanie Viljoen, Helena Vilonel

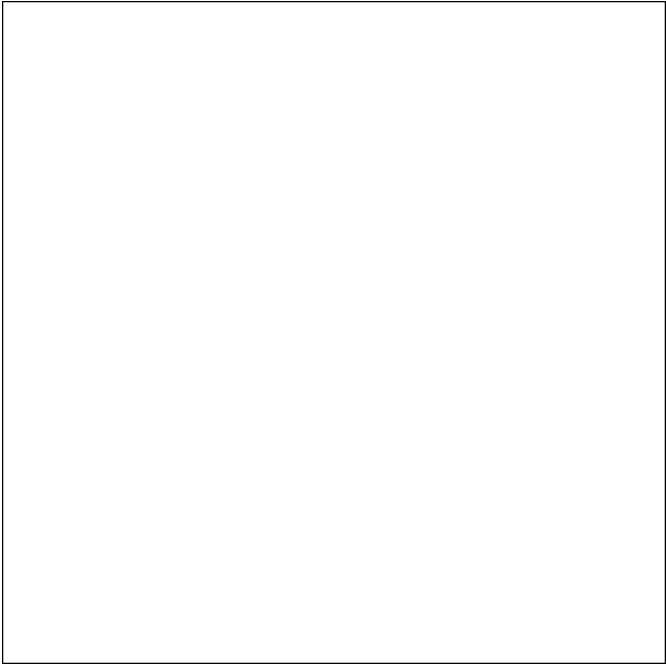

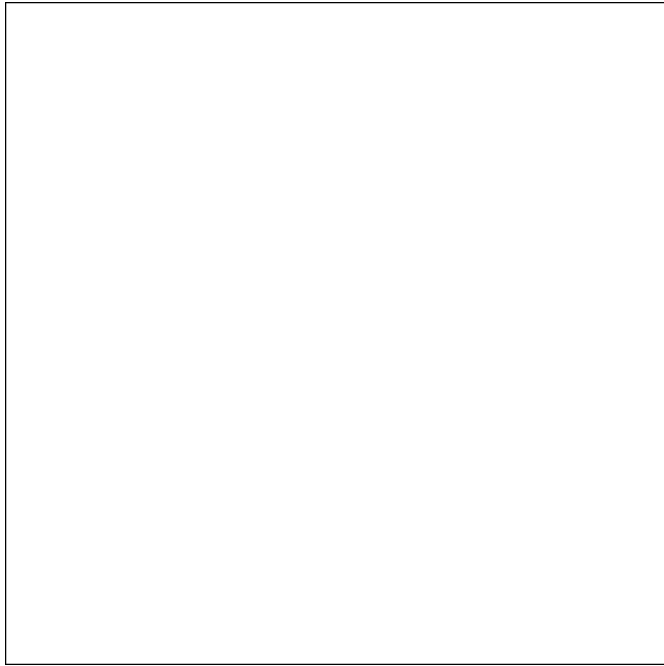
This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

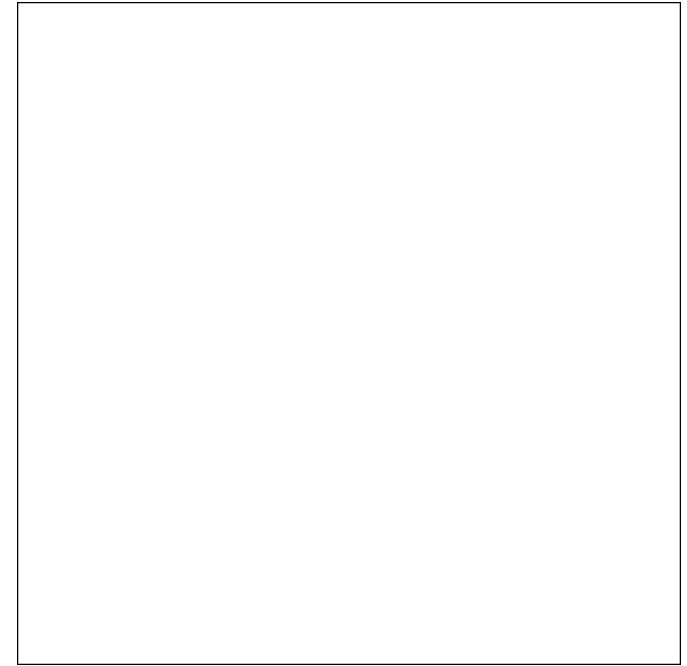
Dit was 'n meisie wat eerste die
vreemde vorm in die verte gesien het.

Soos die vorm nadergekom het, het die meisie gesien dat dit 'n swanger vrou was.

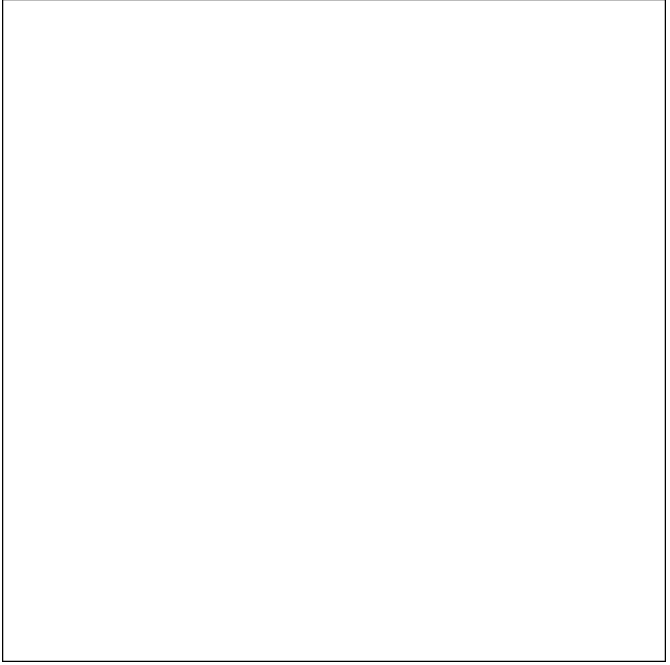

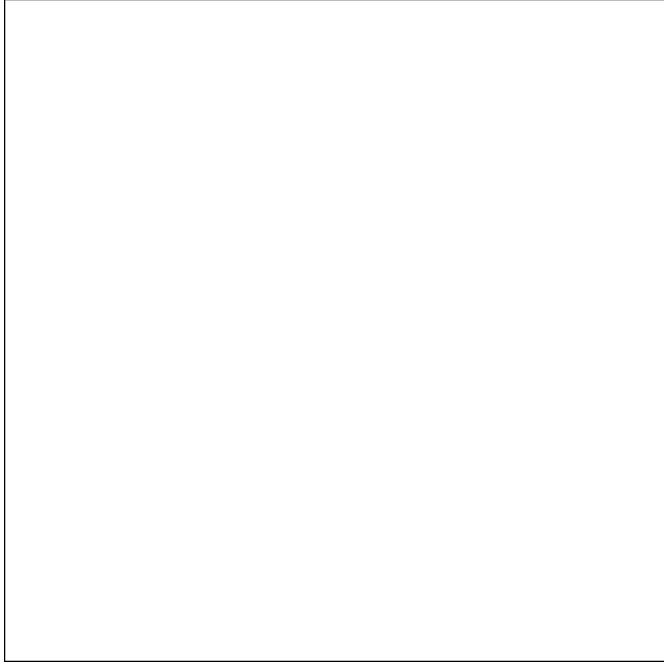
Skaam, maar dapper, het die meisie nader aan die vrou gestap. "Sy moet by ons bly," het die meisie se mense gesê. "Ons sal haar en haar kind veilig hou."

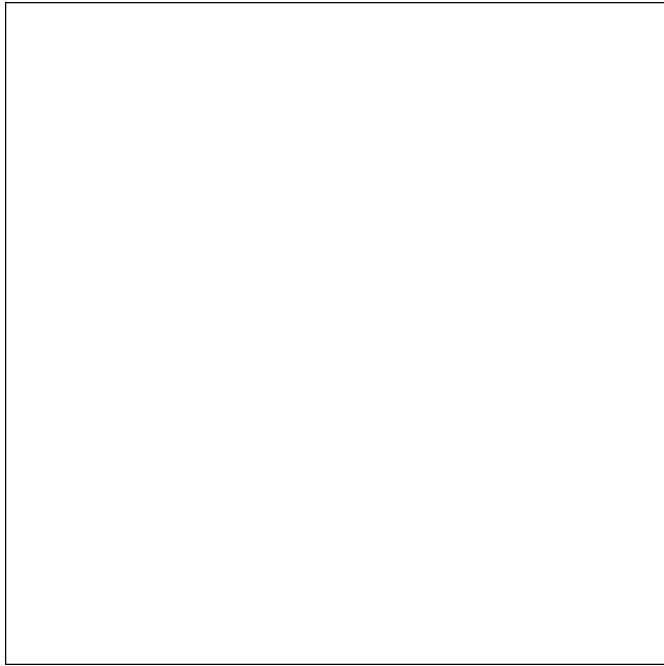
Die donkie-kind en sy ma het weer vir mekaar lief geword. Hulle het geleer hoe om met mekaar saam te leef. Met die tyd het ander gesinne langs hulle kom bly.

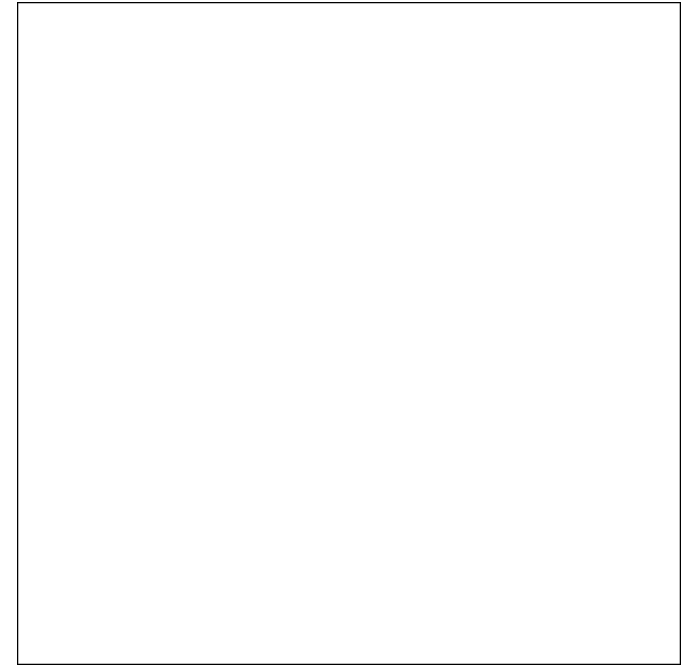
Gou was die kind op pad. Almal wou help. "Druk!" "Bring komberse!" "Water!" "Dru-u-uki!"

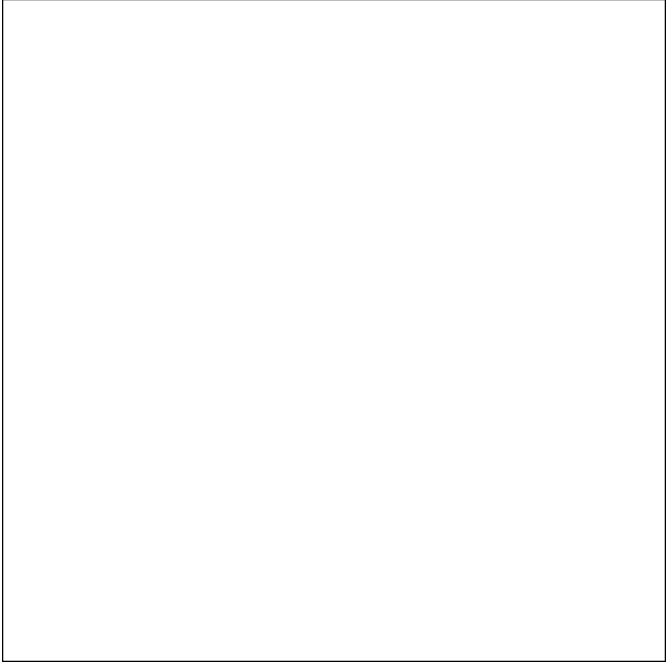
Donkie het sy ma weer gevind. Sy was alleen en het oor haar verlore kind getreur. Hulle het lank na mekaar gestaar. Toe gee hulle mekaar 'n stywe drukkie.

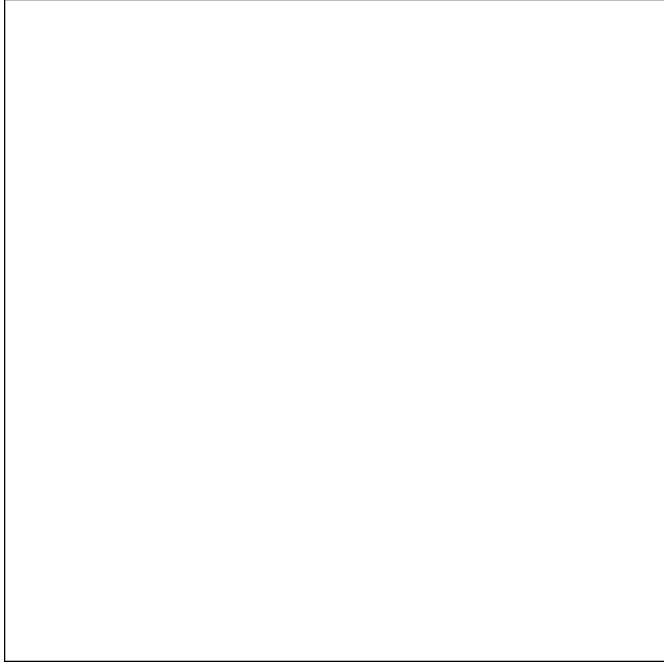
Maar toe hulle die baba sien, het almal van skok teruggespring. "n Donkie!"

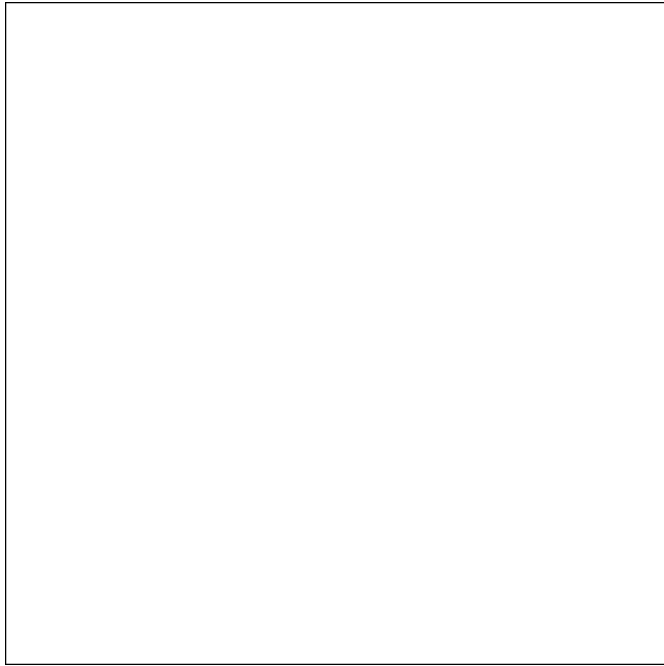
Donkie het uiteindelik geweet wat hy moet doen.

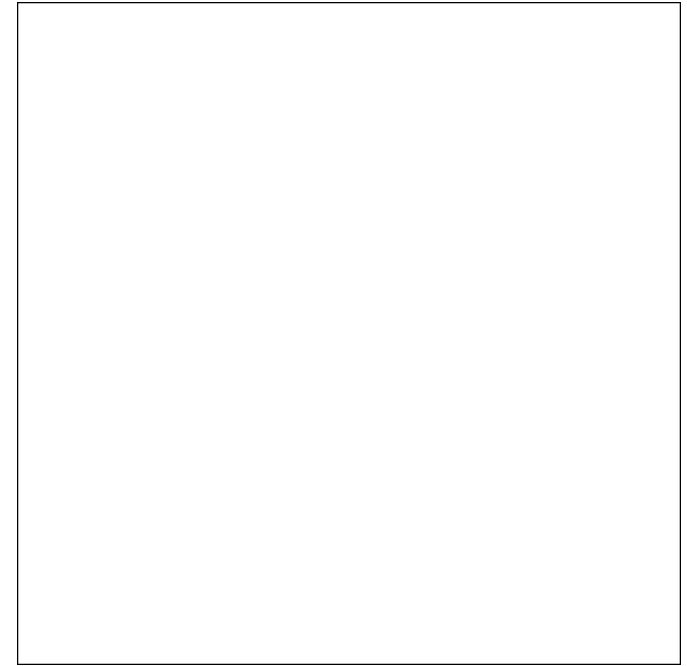
Almal het begin sry. "Ons het gesê
ons sal die ma en kind veilig hou, en
dit is wat ons sal doen," het sommige
gesê. "Maar hulle sal vir ons slegte
geluk bring," het ander gesê.

Toe Donkie wakker skrik, het die wolke
verdwyn. Sy vriend, die ou man, was
ook weg.

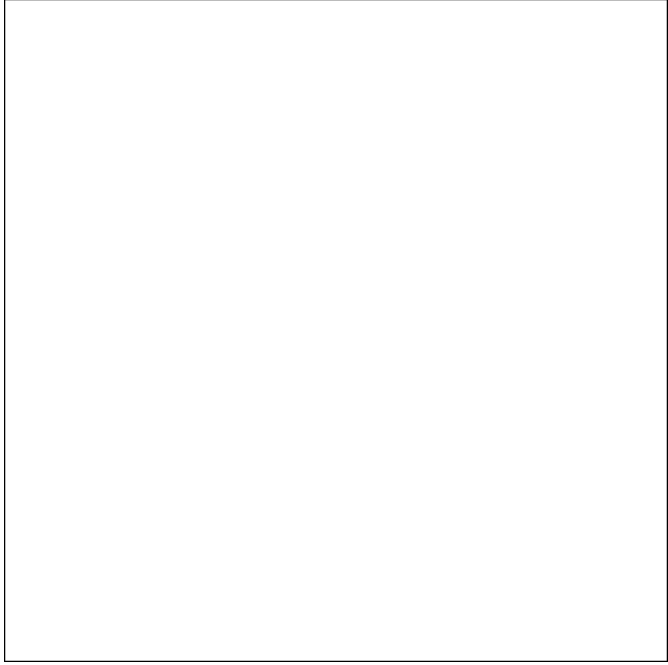

Die vrou was meteens weer alleen. Sy het gewonder wat sy met die vreemde kind moes doen. Sy het gewonder wat sy met haarself moes doen.

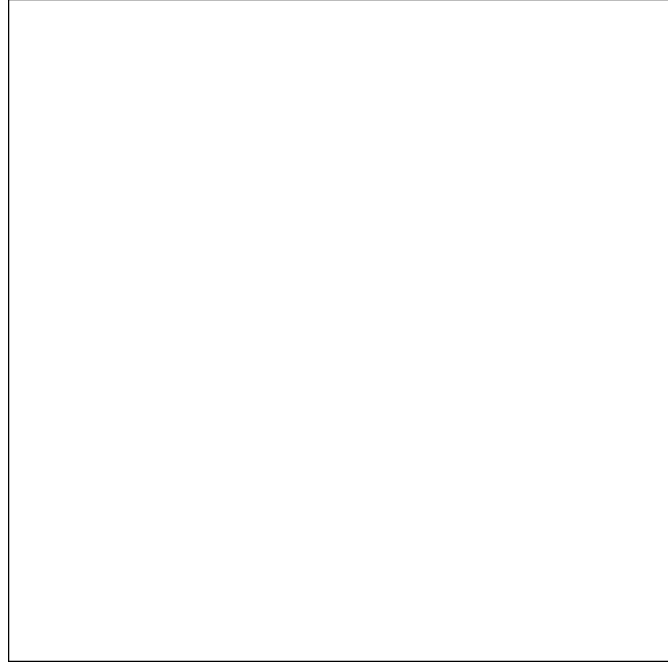

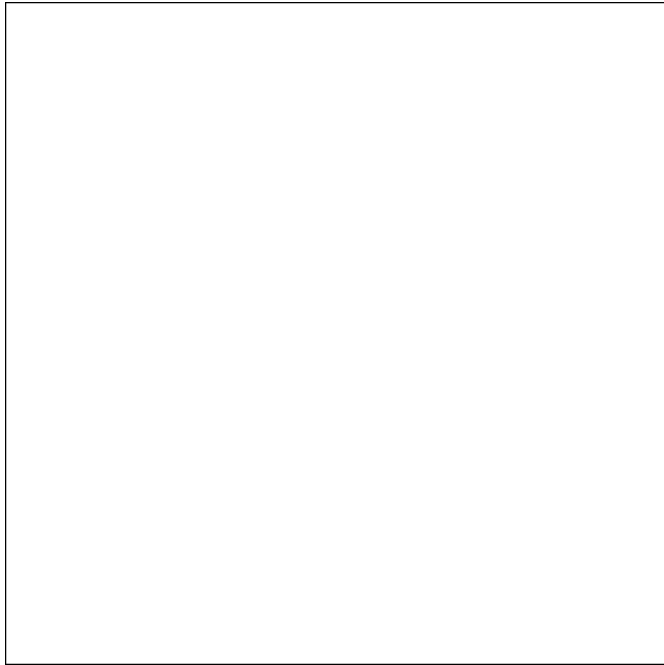
Hoog tussen die wolke het hulle aan die slaap geraak. Donkie het gedroom sy ma is siek en dat sy na hom roep.

Maar uiteindelik het sy aanvaar dat hy haar kind was en sy was sy ma.

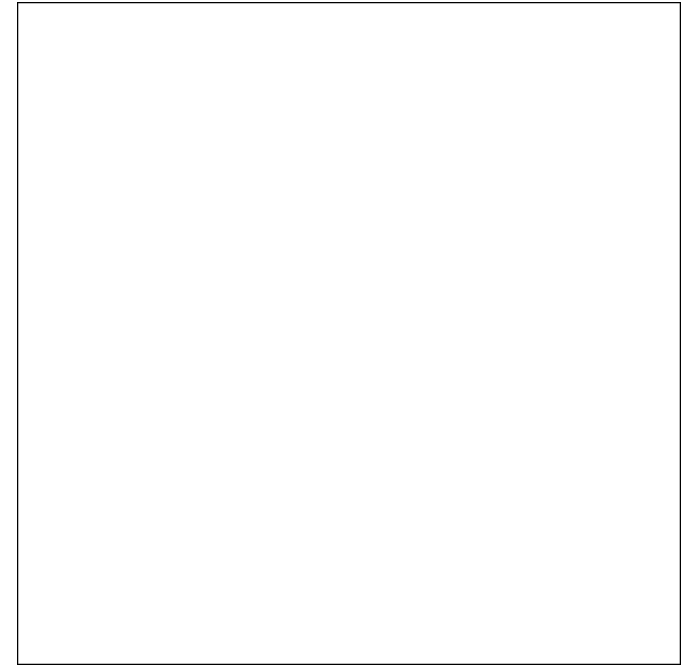

Een oggend vra die ou man vir Donkie om hom na die berg se spits te dra.

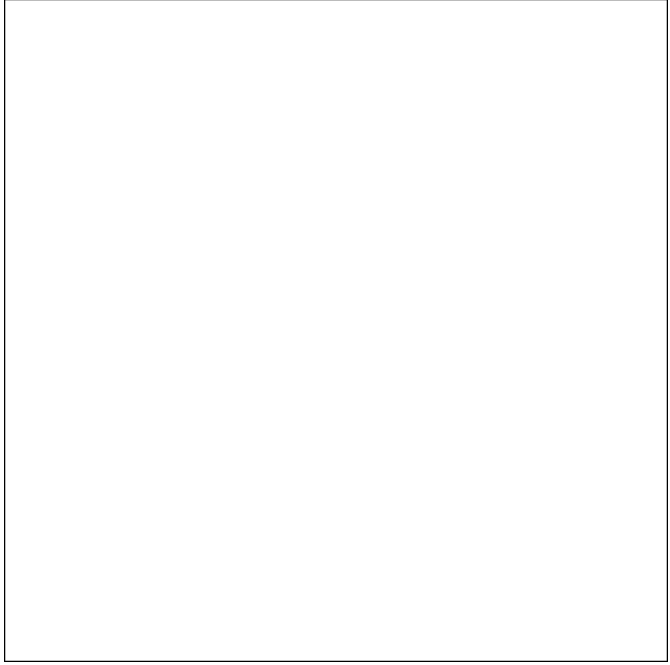

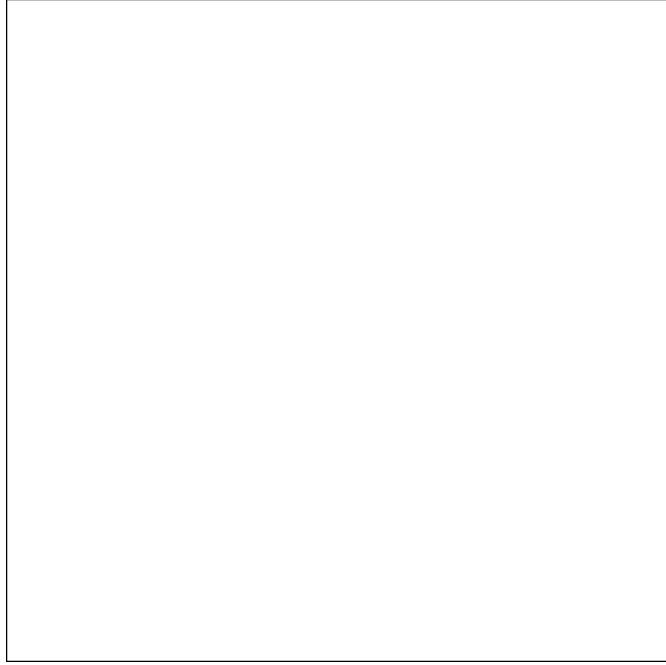
As die kind maar so klein kon bly, sou alles dalk anders kon wees. Maar die donkie het gegroei en gegroei totdat hy later nie meer op sy ma se rug kon pas nie. Dit maak nie saak hoe hard hy probeer het nie, sy gedrag was nie soos 'n mens nie. Sy ma was gereeld moeg en gefrustreerd. Soms het sy hom werk laat doen wat vir diere bedoel was.

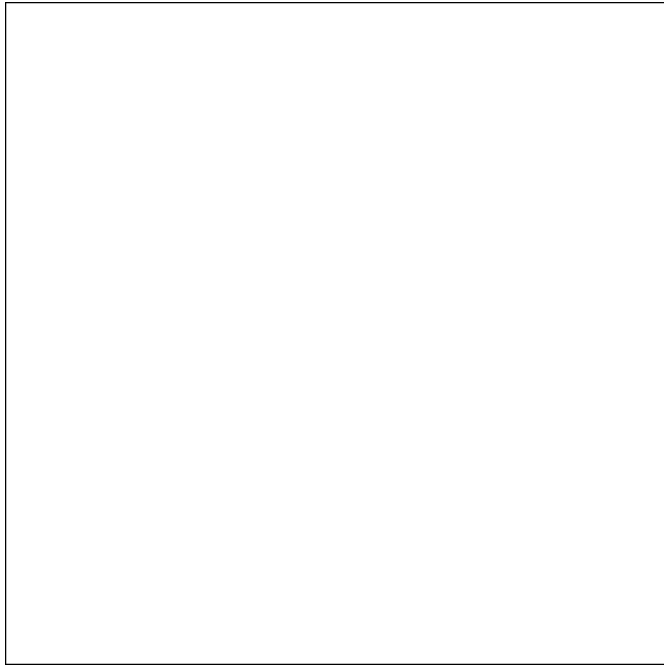
Donkie het by die ou man gaan bly. Die man het hom geleer hoe om te oorleef. Donkie het geluister en geleer en die ou man ook. Hulle het mekaar gehelp en hulle het saamgelag.

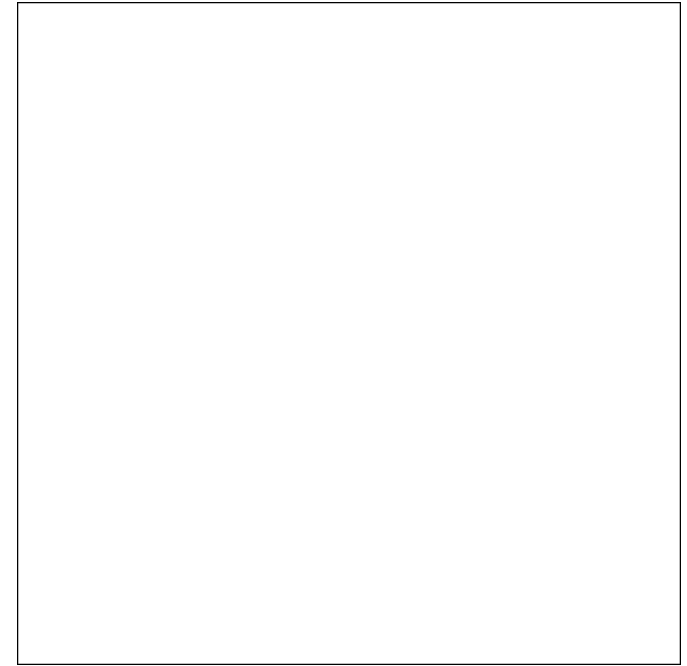
Verwarring en woede het binne
Donkie opgebou. Hy kon nie dit doen
nie, en hy kon nie dat doen nie. Hy kon
nie sus wees nie, en hy kon die só
wees nie. Hy het later so kwaad
geword, dat hy eendag sy ma geskop
het tot plat op die grond.

Toe Donkie wakker word, staan 'n
vreemde ou man op hom af. Hy het in
die ou man se oë gekyk en 'n sprankie
hoop voel flikker.

Donkie raak toe baie skaam. Hy het so ver en vinnig as moontlik weggehardloop.

Dit was al donker toe hy uiteindelik ophou hardloop het en Donkie het verdwaal. "Hie-ho?" het hy in die donker gefluister. "Hie-ho," het dit gegog. Hy was heeltemal alleen. Opgekrul in 'n stywe balletjie, het Donkie diep en onrustig aan die slaap geraak.